

27—28 червня в столиці України проходила восьма сесія Верховної Ради УРСР восьмого скликання.

В сесійному залі Верховної Ради республіки зібралися і гості — передовики і новатори промислового та сільськогосподарського виробництва, партійні і радянські працівники, керівники і спеціалісти різних галузей народного господарства України, діячі науки і культури, представники громадських організацій. Сесію відкрив Голова Верховної Ради Української РСР депутат М. У. Білий.

Одностайно затверджується такий порядок денний сесії:

1. Про стан сільського будівництва в республіці і заходи по виконанню завдань п'ятирічного плану.
2. Про проект Закону Української РСР про народну освіту. (Закінчення на 2-й стор.).

ШЛЯХОМ ТРУДОВОЇ ДОБЛЕСТІ

ДЕНЬ радянської молоді завжди стає своєрідним оглядом трудових звершень молодого покоління нашої країни, його вірності ленінським заповітам, справі партії.

М. СКЛЯНИЧЕНКО,
перший секретар обкому
ЛКСМ України.

Боротьба за високу культуру землеробства нині на першому місці у молодих хліборобів області. Зараз вони готуються до косовиці ранніх зернових. Понад 450 молодих комбайнерів братимуть участь у змаганні за перехідний вимпел «Кращому молодому жінцю Кіровоградщини». Гаряча пора у молодих кукурудзіводів. Обговорюючи листа механізаторів Кіровоградської, Одеської і Черкаської областей до всіх кукурудзіводів країни, молоді хлібороби включилися в боротьбу за якісний догляд за посіваними качанистою. Всього в області 63 комсомольсько-молодіжних ланок боротимуться за 100-центнерні врожаї цієї культури.

У четвертому, визначальному році п'ятирічки глибокий слід у діяльності молоді Кіровоградщини, як і всіх комсомольців країни, залишив XVII з'їзд ВЛКСМ. На заклик з'їзду — взяти активну участь у всенародному русі під лозунгом «Дати продукції більше, кращої якості, з найменшими затратами», добитися нових успіхів у боротьбі за виконання рішень XXIV з'їзду КПРС, у змагання включилося понад 800 комсомольсько-молодіжних колективів промисловості, транспорту, сільського господарства і сфери обслуговування області.

Серед комсомольсько-молодіжних колективів Кіровограда ініціаторами соціалістичного змагання стали бригади Віктора Недопаса, Миколи Скліфуса і Геннадія Брайлівського із заводу «Червона зірка», в Олександрії — бригада Олександра Рудненка з електромеханічного заводу, у Світловодську — зміна Віктора Максимова із головного заводу об'єднання «Дніпроенергобудіндустрія». У день відзначення 50-річчя присвоєння комсомолу імені В. І. Леніна ці колективи зобов'язалися доповісти про виконання п'ятирічних планів, а рапортували про це достроково.

151 молодих робітників шахтарського міста Олександрії вже виконали план п'ятирічки. Молодь пам'ятає зміст слів Л. І. Брежнєва на XVII з'їзді ВЛКСМ про те, що всі заходи, всі наші зусилля не дадуть бажаного результату, якщо ми серйозно не піднесемо якість роботи і усіх ланках нашого господарства, на кожному робочому місці. І в боротьбі за якість роботи молоді виробничники домоглися відрадных результатів. Члени комсомольсько-молодіжних бригад А. Максимової (електромеханічний завод), О. Валового з шахти «Верболювська» м. Олександрії не мають рекламій. Нині в боротьбу за підвищення продуктивності праці, якості продукції включилися всі молоді трударі області. І державний Знак якості виробів швейної та кондитерської фабрик м. Кіровограда, сівалки заводу «Червона зірка» — у цих досягненнях значний вклад комсомольців. — красномовне підтвердження того.

СОБЛИВУ увагу на з'їзді комсомолу було приділено участі молоді у дальшому розвитку сільськогосподарського виробництва. У ті дні до юнаків і дівчат Новоукраїнського району прийшла рідсна змістка: за великий вклад комсомольців і молоді у збільшення виробництва сільськогосподарської продукції, плідкову роботу по вихованню підрастаючого покоління, активну участь у підготовці механізаторських кадрів, комсомольська організація нагороджена орденом Трудового Червоного Прапора. На цей сьогодні рідняються. Завдання ж орденосців — виправдати високу оцінку і довіру партії і уряду невтомною працею.

Результативним серед молодих тваринників області стало змагання на приз газети «Молодий комунар» «Першій тринадцятці Кіровоградщини». Беручи участь у ньому, одинадцять молодих доярок минулого року надали на кожну корову більш, ніж по чотири тисячі кілограмів молока, 160 — перейшли тринадцятий рубіж. А нині понад півтори тисячі молодих майстрів машинного догляду включилися в боротьбу за 3500-кілограмові надії. Значного успіху досягла правофлангова у змаганні комсомолка з Неватківського відділка радгоспу Другого імені Петровського цукрокомбінату Олександрівського району Ольга Козаченко, яка вже на кожну корову надала понад 2300 кілограмів молока.

ОДНИМ із головних критеріїв успіху є дальше організаційно-політичне зміцнення комсомольських організацій. В ідеологічній роботі першочергова увага надається політичному і економічному навчанню. В організаціях на високому рівні проводять атестацію членів ВЛКСМ — учасників Ленінського заліку «Рішення XXIV з'їзду КПРС — в життя», використовують усі форми і методи агітаційно-масової і пропагандистської роботи для мобілізації молоді на виконання соціалістичних зобов'язань.

Важлива роль відводиться комсомолові в розв'язуванні питань виховання підрастаючого покоління. В первинних організаціях добиваються, щоб для кожного юнака і дівчини вимоги Морального кодексу будівника комунізму стали нормою повсякденної поведінки. У цьому неабияку роль має відіграти добра організація відпочинку, широке розгортання масового фізкультурного руху, підготовка молоді до задачі норм і вимог комплексу ГПО.

Із хорошими успіхами відзначають комсомольці Кіровоградщини День радянської молоді. Але належить зробити ще більше. Підвищення темпів у боротьбі за виконання планів четвертого, визначального року п'ятирічки — таке нині завдання. Адже рік цей багатий в чому визначає успіх п'ятирічки в цілому. Молодь Кіровоградщини впевнено дивиться вперед. Для успішного завершення планів року юнаки і дівчата області не пошкодують сил і вміння, віддадуть для цього свій досвід, свій ентузіазм.

ПРОЛЕТАРИ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

МОЛОДИЙ КОМУНАР
Орган Кіровоградського обкому ЛКСМ
ІМ. Д. І. БРЕЖНЄВСЬКОГО
ГАЗЕТА ВИХОДИТЬ З 1939 РОКУ.

Рік видання XV.
№ 79 (1871).

СУБОТА, 29 червня 1974 року

Ціна 2 коп.

ПРИЌЗД ПРЕЗИДЕНТА США Р. НІКСОНА

МОСКВА. 27 червня в Москву з офіційним візитом прибув Президент Сполучених Штатів Америки Р. Ніксон.

На Внуковському аеродромі Р. Ніксона тепло вітали Генеральний секретар ЦК КПРС Л. І. Брежнєв, Голова Президії Вер-

ховної Ради СРСР М. В. Підгорний, Голова Ради Міністрів СРСР О. М. Косигін, міністр закордонних справ СРСР А. А. Громико та інші.

(ТАРС).

В радгоспі «Устинівський» Устинівського району їде збір черешні. Вже її відправлено трудящим міста і села більше 30 центнерів. На знімку: в саду радгоспу «Устинівський». На передньому плані — робітниця саду Ольга ТУНЬКО.

Фото В. КОВПАКА.

3 ІМ'ЯМ ЛЕНІНА

«Навчитися по-ленінськи жити, працювати і боротися, здійснювати заповіді, залишені нам Леніним», — так записав VI з'їзд РКСМ у зверненні до радянської молоді. Це було 50 років тому, в липні 1924 року. Відтоді Комуністична Спілка Молоді з честью носить ім'я великого Леніна, живе за заповідями свого вождя і вчителя.

25 червня у Великий театр Союзу РСР приїшли представники молоді Москви і Московської області, щоб зустрітися з делегатами VI з'їзду РКСМ. Ця урочиста зустріч була присвячена 50-річчю присвоєння комсомолові імені В. І. Леніна.

Відкриваючи зустріч, перший секретар ЦК ВЛКСМ Е. М. Тяжельников сердечно привітав делегатів VI з'їзду. Він палко подякував ветеранам комсомолу за творчу працю, за їх активну участь у комуні-

(Закінчення)

СЕСІЯ ВЕРХОВНОЇ РАДИ УРСР

(Закінчення).
 3. Про затвердження Указів Президії Верховної Ради Української РСР. З доповідями в першому питанні порядку денного виступили міністр сільськогосподарського будівництва УРСР П. Є. Єсипенко і голова правління Українського міжколгоспного об'єднання по будівництву депутат М. П. Колотій. Свідоповідь постійних комісій Верховної Ради УРСР зробив голова комісії по будівництву депутат Г. К. Злобін.

На сесії відзначалося, що в 1971—1973 роках за рахунок державних капітальних вкладень і коштів колгоспів введено в дію основні фонди на 11,4 мільярда карбованців. Збудовано приміщення для великої рогатої худоби на 2,3 мільйона голів, свиней — на 3,7 мільйона, овець — на 0,7 мільйона і птиці на 22 мільйони голів. Споруджено 1390 кормоцехів, понад тисячу ре-

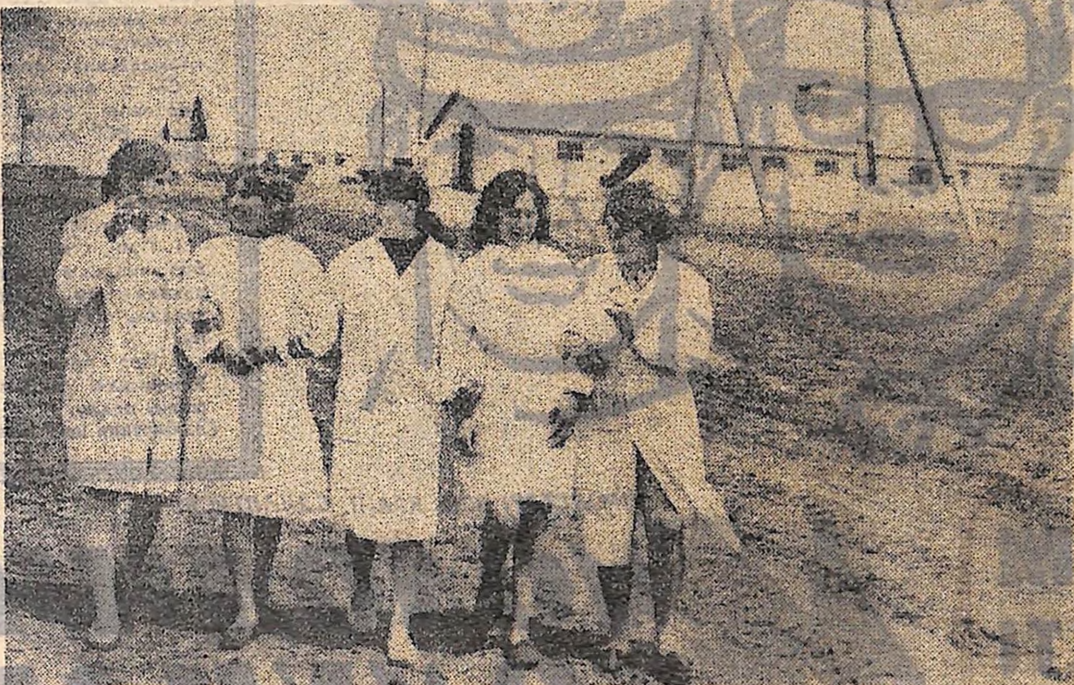
монтних майстерень, 220 міжколгоспних комбикормових заводів, на 1,8 мільйона тонн елеваторних місткостей. У прийнятій Постанові Верховна Рада висловила впевненість у тому, що радянські і господарські органи республіки, працівники сільськогосподарства, будівельники і проектних організацій ще ширше розгорнуть соціалістичне змагання за ус-

пішнє виконання п'ятирічного плану по сільському будівництву і внесуть гідний вклад у здійснення рішень XXIV з'їзду КПРС по дальшому розвитку сільськогосподарського виробництва. З доповіддю про проект Закону Української РСР про народну освіту виступив заступник Голови Ради Міністрів УРСР депутат П. Т. Троїцько. Свідоповідь постійних комісій

Верховної Ради УРСР зробив голова комісії по освіті і науці депутат М. Г. Максимович. Одночасно приймається Закон Української РСР про народну освіту, який буде введено в дію з 1 жовтня 1974 року. Сесія обрала заступником Голови Президії Верховної Ради Української РСР депутата Т. М. Чемадурова — голову Кримського обласвиконкому. Членом Президії Верховної Ради УРСР обрано депутата М. В. Хорунжого

— голову Запорізького обласвиконкому. Було затверджено також Укази Президії Верховної Ради УРСР, прийняті в період між сесіями. В роботі сесії взяли участь керівники Комуністичної партії і уряду республіки товариші О. Ф. Ватченко, І. С. Грушецький, М. Т. Кальченко, І. К. Лутан, О. П. Ляшко, В. О. Сологуб, В. В. Щербинський, Я. П. Погребняк, І. З. Соколов, В. М. Цибилько.

(РАТАУ).

Ці молоді доярки працюють у колгоспі імені Леніна Комуністичного району. Включившись у боротьбу за прирідку зелених кормів, добитися високих надобів. На фото: Надія КРАСНА, Надія КАРАШУК, Ніна ГОНЧАРОВА, Надія КОВАЛЬЧУК та Надія КОБЕЛЬСЬКА.

З ІМ'ЯМ ЛЕНІНА

(Закінчення).
 стичному вихованні молодого покоління нашої країни. За цю благородну роботу рішенням ЦК ВЛКСМ усі делегати VI з'їзду РКММ були нагороджені почесним знаком ЦК ВЛКСМ «50 років з ім'ям Леніна». Е. М. Тяжельников підкреслює, що комсомольці — вихованці Комуністичної партії — на всіх ділянках господарського і культурного будівництва показують зразки працьовитості та ініціативи, виявляють високу політичну свідомість. Привітання ЦК КПРС XVII з'їзду ВЛКСМ і промова Генерального секретаря ЦК КПРС товариша Л. І. Брежнєва на XVII з'їзді ВЛКСМ, в яких дано високу оцінку діяльності ленінського комсомолу, надихають радянську молодь на нові трудові звернення. Від імені комсомолу двадцятих років до юнаків і дівчат

звернувся колишній секретар ЦК РКММ, професор ВПШ при ЦК КПРС В. Ф. Васютін. Про ентузіазм комсомольців і молоді 70-х років, про їх участь у виконанні рішень XXIV з'їзду КПРС та інші славі діла комсомолу говорила депутат Верховної Ради СРСР, робітниця Загорської птахофабрики Московської області комсомолка Е. Ільїна. Від імені комсомольців Донбасу делегатів VI з'їзду РКММ вітав вибійник горлівської шахти імені Микити Ізотова, кавалер ордена Жовтневої Революції, Трудового Червоного Прапора, знака «Шахтарська слава», знака ЦК ВЛКСМ «Трудова доблесть» комсомолец В. Супрун. На зустрічі були присутні секретарі ЦК ВЛКСМ Л. І. Матвеев, С. Г. Арутюнян, З. Г. Новожилова, Д. Н. Філіппов та інші.

(Кор. ТАРС).

РОВЕСНИКИ—НА ГОЛОВНОМУ ЗАВОДІ

І. ЛИСТИ З БРИГАДИ ВІКТОРА МАКСИМОВА

РУМ'ЯНЕНЬ буквально забрав шобки Василя Олександровича, який щойно зайшов до кабінету і присів на хвилину на загальне наше прохання. Він годі жодним порухом чи словом не видавав своєї хвороби. Хоч першим поглядом можна було констатувати для себе, що відомий педагог Сухомлинський — не з тих, хто підкован розгнінає. Мова зайшла про сучасні кінофільми.
 — Скільки ми робимо, щоб заробити в душі дитячі, нашого юнацтва здорове зерно краси, почуття обов'язку, — лагідно, але пристрасно говорить мені Василь Олександрович, — а от з'являється якийсь привабливий іноземний сурогат, і повірте, після того, як його подивляється школяр, додається нам роботи. Роз'яснюй, спростовуй. А молодь же у нас чудесна. Тільки треба відкрити їй, довірити, швидше ставити на ґрунт громадянства... Мені пригадалася ця розмова у резонантно-механічному пелю головного заводу не знічів'я. Бригадир верстатників (колектив удостоєний честі носити звання імені ХХІІ з'їзду ЛКСМУ, нещодавно, 11 червня, рапортував про виконання п'ятирічки) русий, симпатичний, з невеликим задержуваним носиком Вітя Максимов, коротко розповідаючи про власний робітничий родовід, агадав Онуфріївську середню школу, в якій він свого часу навчався:
 — Бував у нас Василь Олександрович. Я не буду тут хвастати, що слухав його поради — разом з ровесниками. Але наші вчителі привчали нас до праці. Якоюсь ширше на неї дивитися... Пізніше Віктор зробив для себе відкриття, що його, тоді непосидючого, відрізняло Вітьку, вчили онуфріївські колеги, використовуючи передовий досвід своїх сусідів-на-

вчан, яких очолював Василь Олександрович Сухомлинський. Якщо вже цей лист почато зустрічю з бригадиром верстатників, то наперед чи є потреба інтригувати читача, відкладаючи розповідь про одну з головних дійових осіб комсомольського молодіжного колективу для моменту кульмінаційного. Хай стане розповідь про Віктора Максимова зав'язкою. В такому разі, перш за все, буде дотримано логіки: згодиться, Віктор — перший бригадир, першим очолив новостворену бригаду, і тому, мабуть, не стоїть збоку від ініціативи молодих верстатників — організуватися в бойовий, зменгований виробничий загін, характеризуючи який, секретар комітету комсомолу заводу Наташа Філіна збиралася з рахунку, перелічуючи грамоти бригади.
 — Дві — ЦК ЛКСМУ, — зазначала дівчина нальці, — одна — ЦК ВЛКСМ, два випуски ЦК ВЛКСМ, три грамоти обкому ЛКСМУ, шквартально — грамоти Світловодського міського партії.
МАБУТЬ, це важко — як прийдеш зі школи, і батько не подивиться твої зошити, в яких ти так старався, так виводив кожну літеру, ламав голову над непокінченою задачкою. А ще важче, коли батько не порадить тобі після такої довгої, незабутньої десятирічки якоюсь, тільки тобі пригодною дорогою в життя, з натомість ти тільки матері сказав коротко:
 — В суботу — вилаский...
 Мабуть, це важко, коли ти і твоя наречена в таку світлу і щасливу днину, коли в Дніпро-океан, і простір увесь усміхом соціальним говорять, не одержали батькового благословення і напуття.
 Мабуть, це важко замість усього цього знати одне — незмінно скупе, незмінно суворе: із шахтарського Спільного, що

в Донбасі, пішов шахтар Василь Петрович Максимов виганяти запеклого фашиста з рідного краю і влітку сорок четвертого, вже звільнюючи поцеволету Європу, поклав голову — чи від кулі, чи від осколку, чи від ран...
 Як тут не згадати отой хвилюючий рум'янець Василія Олександровича Сухомлинського, який так вірив у чистоту душі юного покоління, у можливість робити стійкі і разом з тим ліричні характери справжніх творців...
 Ота важкість безбатькового життя не захмарилла Вітьчиних шкільних років, як і його навчання в Кременчуцькому технічному училищі, де він здобув спеціальність наладчика, відмінної служби разом зі своїми ровесниками в рядах Радянської Армії, приходу до першої заводської прохідної — приходу до людей, які завжди були поряд.
 — У нас в бригаді так, — грають веселки на обличчі Максимова, — один цощь почав — потягнувся всі за ним. Ось комсорг наш Віктор Прокопенко вступив до заочного енергобудівельного технікуму. І там же навчаються Анатолій Батусь, Діма Шаповал, а також Юра Масорін. А Володя Шахматов вступив до технічного вузу в Харкові...
 — Бригадир якраз складає екзамен, — з жалем зустріла мене в комітеті Наташа Філіна, коли я виявив бажання зустрітись з бригадою Максимова. — Але до хлопців можна піти...
 Ми пішли до хлопців у восьмий, ремонтно-механічний, та застали й Віктора: не добув відведеного терміну. Прибіг. Бригада — на піднесенні: виконала п'ятирічку. Це тобі перше класна повинна...
В ПОГРІБНИИ.
 Світловодське виробничо-об'єднання «Дніпроенергобудіндустрія».

НЕ СТАЖЕМ, А ВМІННЯМ

НАЙМОЛОДША ТВАРИННИЦЯ БОГДАНА СТАСІВ — ПЕРЕМОЖЕЦЬ У ЗМАГАННІ «КРАЩИЙ ПО ПРОФЕСІИ»
 750 грамів Богдана довела прирідку живої ваги молодняка до 800 грамів.
 За успіхи в роботі рішенням бюро райкому комсомолу її визнано переможцем у змаганні «Кращий по професії».
З. МОТОРНИИ, завідувач відгодівельним комплексом колгоспу «Родина» Доляньського району.

На ударній комсомольській будові — реконструкції Світловодського цукрокомбінату ударною працею відзначається різьчик-газорізнавальник Леонід Гаврилюк. Він працює в комсомольсько-молодіжній бригаді монтажників, яку очолює Олександр Смілюк. Щодня комсомолец Леонід Гаврилюк виконує виробничі завдання на 180 процентів.
 Фото В. КОВПАКА.

У НИХ вже є певний гарт, вміння. Своєю силою і широтністю вони можуть перевершити інших своїх ровесників. Тільки потрібна нагода. А тут — гра. Випадковість — добре вміння орієнтування теж виручить. Але якщо ти не підготовлений всебічно — успіху не чекай.

...Подивіться, як вони шикуються в шеренги, як карбують крок — ніби вже справжні воїни. І зовнішній вигляд теж враховується. І дисципліна строю. І відповіді юнаків на привітання командира. Перед вимогливими екзамінаторами — офіцерами Кіровоградського гарнізону, воїнами-ветеранами, — йдуть «орлята». За відмінний стрій країні оцінки в представників Солгутівської середньої школи Гайворонського району. Форма в них гарна — будьонівська.

А що там, на легкоатлетичних майданчиках, де орлята складають нормативні комплекси ГПО? Підтягування на перекладні. Бобричанин Петро Рожненко — 17 разів. Добре! Та що це? Представник Добронадзівської середньої школи Олександрійського району не може підтянутись навіть двічі. Якщо й на інших етапах будуть такі минути... Але подібні показники трапляються рідко. Ов знову є рекорд в гайворонців: Микола Гвалтюк — 20 разів.

НА КРОСОВІЙ дистанції хлопці стартують всією командою. Хто швидше фінішує на кілометровій дистанції? Що там в Гвалтюка? З хвилини і 18 секунд. Є залік, але Микола не здолений таким результатом — вдома пробіг краще. А тут ще й оголошено результат хлопців з Вільшанки: в Олега Драгомарського — 3:03, у Василя Прядка — 3:04. Краща інфрадня, є розрядний норматив! Адаже суперники сильні. Треба брати реванш. Хоч би під час кидання гранати.

— На старті — Гвалтюк. Розгін — і граната у високості.

— Спорок дев'ять метрів. Відмінно, на золотий значок лосить і сорок.

Але нарівні з Миколою виступають орлята з Кіровограда, Світловодська. Миколу заповнює товариш по команді Олександр Заєць, який теж показав високі результати на перших етапах гри. В загоні юнаків цього хлопця поважають всі — Сашко відмінно склав залік з

військової техніки і підготовки, допомоги іншим ровесникам стати значкістом ГПО. Він, як і його старший брат Володя, хоче стати офіцером. Після школи — одразу в училище. Військовий керівник школи, майор у відставці С. В. Дейнега та вчитель фізкультури О. Я. Морочдель вивчені — мрія Сашкова збудеться. Бо до армійської служби він готується серйозно, вперто.

— Ви повинні не схибати на вогневому рубежі. Стрілятимете як справжні солдати — з бойової...

І Сашко не підвів Семена Васильовича — з 30 можливих очок вибив 28.

Ціпляється Гвалтюк. Постріл, другий.

— Десятка, ще десятка...

Нелегке завдання під час військово-спортивної комбінованої естафети. Складання і розкладання автомата Калашнікова, метання гранати в траншею, заняття вогневого рубежу.

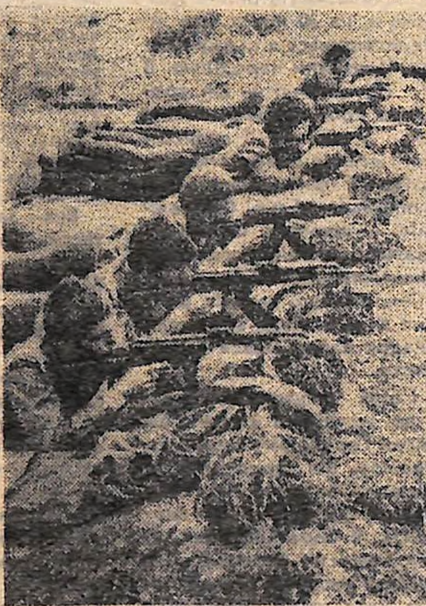
А скільки треба зусиль, щоб пробігти по пересіченій місцевості з перепонами! Там — рів, колода, «мишоловка». Потім — залік з цивільної оборони і санітарної підготовки, туристський рубіж. За кожен помилку — штрафні очки. Та орлята готові до випробувань — знають непогано зброю, вмінно готують до роботи прилади, кваліфіковано подають допомогу «юзерівському», швидко напизають-пакет і укладають речовий мішок. Подолан, скажімо, за 7 хвилин туристський рубіж — є додаткові очки...

І мчать орлята вперед... Високий фізичний гарт, вміння орієнтуватись в найскладніших обставинах, ведуть їх до переможного фінішу.

Нарешті парад. Командуючий грою полковник у відставці В. П. Повійчук дає палуття школярам. Олександр Заєць отримує кубок і почесну грамоту обкому

ДО ЗОРЯНОГО КОРДОНУ...

● Репортаж з обласного фіналу комсомольської військово-спортивної гри «Орля»

ЛКСМУ, якими відзначені солгутівці за перемогу в грі. Другі призери — учні Кіровоградської СШ № 34, треті — команда Світловодської СШ № 4. Вручені також нагороди командам, які перемогли на окремих етапах гри — від обкому ДТСААФ, обласного штабу цивільної оборони, обласного комітету Червоного Хреста, обласної дитячої екскурсійно-туристської станції обласного спорткомітету.

В юнацькій формі, в червоних зірках на будьонівках, пілотках, кашкетах йдуть орлята. Їх злет буде ще вищим. Стануть вони на зоряному кордоні своєї Вітчизни. Як їх батьки і діди. І будуть теж освітлені славою за мужність.

М. ШЕВЧУК, спенкор «Молодого комунара».

На знімку: влізу — переможці обласного фіналу гри «Орля» — учні Солгутівської СШ Гайворонського району; зліва — на вогневому рубежі — «орлята» з Вільшанки.

ФОТО Ю. ЛІВАШНИКОВА.

Народження диплому

З року в рік індустріальний технікум міста Олександрії випускає спеціалістів для промислових підприємств країни. Чимало з тих, хто отримав диплом, зайняли цей заклад без відриву від виробництва.

Цими днями дипломи захистили 24 молодих виробничники. Добре враження на державну комісію справила дипломна робота працівника Бандурівського вуглерозрізу комсомольця Василя Каретного. Він розробив цікаву тему — «Електропостачання відвальної ділянки вуглерозрізу «Бандурівський».

В. Каретний у цьому проєкті використав нові досягнення науки і техніки, показав глибокі теоретичні знання.

К. СИДОРОВА, завідувача вечірнім відділенням Олександрійського індустріального технікуму.

ДЕСАНТ НА БАМ

Перші посланці семитисячного будівельного загону студентів Дніпропетровщини вирушили в дорогу. Право відкрити третій, трудовий семестр випало представникам Дніпропетровського інституту інженерів залізничного транспорту, які зобов'язалися виконати весь комплекс робіт на 21—41 кілометрах Байкало-Амурської магістралі.

Як символ комсомольської мужності і героїзму прийняв комісар загону «БАМ-74» Володимир Козлов прапор першого студентського цілісного загону Придніпров'я.

Студенти Дніпропетровських інженерно-будівельного, гірничого, Криворізького гірничорудного та інших інститутів області візьмуть участь у спорудженні комплексу найбільшої в Європі дев'ятої доменної печі на криворізькому металургійному заводі імені Леніна. В Тюменській тайзі і степях Казахстану вони будуватимуть виробничі приміщення, клуби, школи, дитячі комбінати, житлові будинки для нафтовиків і цілинників. [РАТАУ].

ЖИТТЯ людини — неначе зльотне поле. Довга-довга полоса розбігу, від якої починається шлях до неба. Колеса востанє торкаються її, ніби відштовхуючи від себе стрічку сірого бетону, і повністю передають промаддя літака владі турбін і крил.

Порівняти можна лише образні форми. Насправді ж у людей все набагато складніше. Тут стрибок у вись, хоч і здійснений рішуче, зумовлюють глибини живлючі джерела становлення особистості. І порух той зовється подвигом, і йде до нього людина все життя. Гартується крок цей добротою й любов'ю, світлим ідеалами героїки буднів. Нашу пам'ять про вчинки бортпроводниці Надії Курченко зворушує фільм «Абітурієнтка», створений за сценарієм Олеса Гончара режисером-постановником О. Мішурінін. Високохудожнє полотно не залишає байдужим жодного глядача. Творчий сплав прози, написаної талановитим пером, і майстерного використання засобів кіно вилились у хвилюючу стрічку.

... Вона росла в селі як усі діти післявоєнного часу. Не бачила похморого неба, про лихоліття й стрілянину знала з книжок та фільмів. Галя (так зветь героїню фільму) сприймала чарівність рідного краю чистими озерецькими блакитних очей, трепетність дитячої душі повнилась прекрасним дивостям природи. З-поміж своїх ровесників дівчина не вирізняється неабиякими рисами характеру та вдачі. Галя така ж жива, безпосередня, мрійлива, як інші діти-односельчани.

Треба віддати належне авторам кінотвору, котрі ввели вмотивовано Миколу Васильовича, прообразом якого став наш славний земляк, педагог Василь Олександрович Сухомлинський. Власне, введенням не можна назвати ненав язливую, окреслену відчутно лінію, яку веде у фільмі обдарований, щедрий душею сільський вчитель. Весь талант свій він тісно пов'язав з долею кожного школяра.

ЛЕТІТИ ЖАЙВОРУ З ПІСНЕЮ

«АБИТУРІЄНТКА» — ФІЛЬМ ПРО СУЧАСНИКА

У полі, серед безмежжя колосистих ланів, на городі, допомагаючи старенькій одинокій бабусі, в кабінеті Миколи Васильовича, де під звуки тихоплинної ніжної мелодії народжуються дитячі малюнки і казки — всюди продовжується цілісна картина життя вчителя і учнів, які черпають наснагу для повноцінного майбутнього.

Тож саме він, такий близький для учнів, привчив відчувати й мислити, вболівати й боротись за все краще на землі.

«Що таке горе?» — в запитанні до батька-комбайнера, яке зменяцька вихоплюється у Галя, струменить бажання спізнати суть життя, спроба розмежувати в дитячій увлі добро і зло.

Відповідь підкріплює здогад малої: — Ми плугами його переоремо і щільніцею засіємо, дочко.

Миколу Васильович, батько — сильні люди, з ними поруч нічого боїться.

І Галя просить однокласника Петра, який віз її на велосипеді, щоб упевнитися у власній сміливості:

— Швидше, швидше!..

В гості до вчителя приїхала сестра, викладач-філолог у вузі. Так трапилось, що (а можливо, й навмисне) вчитель повів мову з Іриною Васильовною про її дисертацію в присутності десятикласниці. Заперечив думку, де сестра голосує за прищеплення дітям жорстокості, виховання залізних характерів, у яких не знаходилося б місця для ніжності, чуйності, тепла. І уч-

ниця впевнено підтримує Миколу Васильовича.

Бо м'яка ліричність, пісенність природи не заперечує принциповості, патріотизму громадянина нашої Батьківщини.

Лейтмотивом самовідданої любові до людей, до свого краю звучить українська пісня про стежину, що прослалась від порога дому і веде до визнання, до утвердження на рідній землі. В ній — звернення й клич до юнацтва. І жайворонки, що бринять над ранішим степом, значенує молодим цей шлях.

Та на дорозі в Галі — нажаховані очі абилиці-зрадника, який навіть із пістолетом у руці боїться молодого бортпроводниці. Тієї дівчини, що допомогла йому піднятися в літак. Підлу душу злить чуже радість. Адаж бачив він перед польотом, як друзі рідно зустріли Галя, як вітали з успішною здачею екзамена.

Вона стояла на порозі студентства, щоб продовжити брагродний шлях свого вчителя. І вперше отак, віч-на-віч — ворог. Дівчина зоступила йому шлях без тіні вагання і страху.

Йї спалась дорога під ноги довгою полюсою-стежкою незвіданих радощів життя. Летіти в Галі дальнім рейсом у щастя, та здійнялась її доля зі стартового майданчика, так і лишилась у небі.

В її очах світились доброта й тепло. Тендітним незайманим світлом у серці проростало велике й чисте кохання. І пелюстками червоних маків багрянцільсь людське совість...

А. НЕЧИТАЙЛО.

Твій ровесник бореться

Один із керівників студентської федерації університету в Консепсії декілька місяців після фашистського перевороту разом з друзями по підпіллі відновив зв'язки між патріотичними молодіжними спілками Чилі. Виконавши доручену справу, він, на вимогу цих організацій, переїхав за кордон, щоб продовжувати кампанію викриття звірств чилійської хунти. Нижче подаємо, з деякими скороченнями, його розповідь, опубліковану в «Етюд'ян дю монд» — органі Міжнародної Спілки Студентів.

КОРШУНИ НЕ ЗАКЛЮЮТЬ

В ПЕРШИЙ же день перевороту чилійські фашисти, як хижі птахи, налетіли на університет. Пучисти використовували всю вогневу міць, якою володіли: автомати, гармати, танки, міномети і авіація поливали свинням студентські центри. Заняття в університеті почалися тільки через два місяці.

Кожний день студенти й професори, приходили на заняття, відмічаються у вартових, пости яких встановлені при вході у вищі учбові заклади. В коридорах розвішані списки і фотографії тих, кого розшуковують. Часто під час лекцій в аудиторії вриваються жандарми. Вони на очах у всіх б'ють і забирають з собою «неблагонадійних», на їх думку, студентів. В багатьох університетах одне з приміщень виділено під кімнату для допитів. Крики тих, що піддаються тортурам, чується в коридорах.

Тисячі студентів кинуто за ґрати. Серед них Осес'ель Нун'ес, президент студентської федерації Державного технічного університету. Його арештовано разом з ректором Еріке Кірбергом. Антоніо Леаль Лабрін, генеральний секретар студентської федерації університету в Консепсії, був підданий жорстоким катуванням. Він залишився без ока. В тому ж університеті арештовано Даріо Вульяррелю, члена комітету федерації студентів-комуністів. В тюрмах і концтаборах мучаться доктор Едгардо Ерікес, міністр освіти в уряді Сальвадора Альєнде, Даніель Гіріго, президент студентської федерації університету Півночі, Патрісіо Муньос, президент федерації студентів Чилійського університету у Вальпараїсо, і інші товариші.

Чилійський народ використовує різні форми для боротьби з фашистською диктатурою. Поширюються тисячі антифашистських листівок, заклики до опору постійно з'являються на стінах будинків. На вулицях «невідомі» розкидають нелегальні газети. Їх підкладають в поштові скриньки і автомашини. Трудящі згуртовують свої сили для майбутніх боїв з фашистами.

А ще в Чилі я бачив одну з багатьох поштових листівок, які випустила Міжнародна Спілка Студентів в підтримку патріотів країни. Кожний такий акт солідарності допомагає нам в боротьбі. Народ, мовляв і студентів Чилі надихає рух солідарності з їх мужньою боротьбою, що шириться по країні.

«Етюд'ян дю монд» — АПН.

Та ось чоловік ступив ближче, власне, не ступив, а якось просувався боком, несподівано вертикально крутнувся і квацко квацно захабуками: — Рубцов.

І по паузі, мов згадавши найважливіше, додав: — Бувший ротний фельдшер.

Обличчя має того характерного бурякового кольору, який безпомилково вказував на згубну пристрасть. Сивуші очі поприпухали, мов аж позлиналися і в їхніх темних озерах не плавало жодної живої мислі.

— А ви таке — на зміну? А бумага у вас єсть? — Є, — ствердив кивнув Феодосій, з подивом спостерігаючи екземпляр тієї породи людей, до якої почував майже фізичну відразу...

Усю складність обстановки збагнув того ж дня. Село стрясли епідемії. Вони накопувалися як хвилі, і забирали десятки жителів. 1500 хворих тільки на малярію! З чого починати? Потрібен стаціонар. Як мінімум, на 30 ліжок. Все інше — потім. Пересвідчився в цьому першого ж вечора. Привезли породіллю. В тяжкому стані. На обличчі — ані кровинки. Пульс ледь промацувався. Жінка глухо стогнала і з кожним її видихом відлітало життя. негайно оперувати! Чаділа копилка. При її примарному світлі і почалася ця операція. «Ефір! Обережно з ефіром!» — крикнув Феодосій. Легко запалювальна речовина спалахнула, осяявши фантастично сліпучим сяйвом обдерті стіни, похмурі закутки, розгублені обличчя людей. Ледь врятували хвору. Той випадок запам'ятався назавжди. На все життя.

Він, власне, і став поштовою до активної дії. Та ще зустрів з комуністом Неродою. Мойсей Гордійович був непосидючим чоловіком. Він сердечно аболивав за односельчан, опікував сиріт, але його боляче пригломшувала все зростаюча смертність. В боротьбі з хворобами почувався повністю безпорадним. Тому нового лікаря вислухав майже побожно. Схвалив його намір звернутися за допомогою до людей. Гаряче обіцяв підтримку.

Так почалися Феодосієві «ходіння в народ». Від хати — до хати. Від двору — до двору. В холод і спеку. Вранці і ввечері. Не кожен би на його місці зважився на такий крок. Селяни напередодні колективізації ледве зводили кінці з кінцями. Роззвалені роти нестатків волали з убогих закутків майже кожної

(Продовження. Початок в газетах за 11, 13, 15, 18, 20, 22, 25 та 27 червня).

хати. Боляче було дивитися на те. Одна-чч Феодосій твердо пам'ятав: лікарня — передусім. Будь-якою ціною. «Лікарня ва-ша, — казав, тож і мусите допомогти». І люди відгукувалися. Віддавали часом останню копійчину. Нагорювалися. Власною зарплатою розпорядився так: майже всю — на потреби майбутньої лікарні. За винятком мізерної суми на прожиток.

Про ту, що згодом, через багато літ стала знаменитою толоку, попереджал людей заздалегідь, сам побував у кожному дворі. Просив не запіюватися. Погожою літнього ранку десятки людей, літніх і молодих, квалілися на подвір'я колишнього фельдшерського пункту. Бочки з водою, глину і солому завезли напередодні. Обов'язки чітко розподілили: одні мисли заміс, інші накидали його трічатками в форми, треті — носили. Спершу пустили по колу копей, за ними пішли жінки й чоловіки і навіть діти. Сам Феодосій з закачаними вище колін колосами топтався в самісній гущі і, витираючи піт з чола, підбадьорював тих, що натомалися.

Був і за виконроба, і за муляра, і за теслю. Сам відміряв ділянку, де мали закладати фундамент приміщення майбутнього стаціонару. Незамінним помічником у всіх будівельних розрахунках став Михайло Чепель. Майстер на всі руки.

Втім, робота посувалася успішно. Кілька разів їздив в Одесу. На кошти, зібрані в селян, і на свої власні, придбав необхідний інструментарій і різноманітні лікарські препарати. В кінці року стаціонар на 35 ліжок був готовий. В Добрянці почала діяти своя лікарня.

Назрівали великі події. Тріумфальна хода колективізації стрясаła країну. Обмежиться в такий час лише лікарською діяльністю, на думку Феодосія, було злочинно. Невлаштованість власного життя не турбувала. Епоха героїки вимагала жертв. Жив у колишній конюшні, тут же при лікарні. Власноручно збив щось на зразок ліжка і столик, сьак-так прилаштував для своїх потреб.

Осінь 1929 року стала поворотною в історії Добрянки. Повнокровно зазвучало тоді слово колективізації. На радість незаможників. На лихо глиталям. Вночі гриміли постріли. На кожен з них злякано і дружно брехали добрянські собаки. Спалахували пожарища. Подейкували, що то робота головорізів Стеб-

Володимир Базилевський ДЕЛЕГАТ КОНГРЕСУ документальна повість

лини. Бандита і ненависника Радянської влади.

В цих умовах і почала свою роботу ініціативна група. Ядро її склали Феодосій Гетьманець, Микола Лисун, Андрій Головка, Артем Кривенко, Андріаш Ворона, Стелан Головка та Іван Луданов. Зусиллями цих людей і була створена перша колгоспна артіль. Її присвоїли ім'я всеукраїнського старости Григорія Петровського. Очолив колгосп Іван Луданов.

Відтепер новий тягар турбот ліг на плечі Феодосія. Новоутворене господарство потребувало кадрів не тільки озброєних знаннями, а й здатних дивитися в перспективу. Як ніколи знадобився його агрономічний фах і хоч невеликий, а все ж практичний досвід. Бере активну участь у підготовці до сівби. Рекомендує, радить, навчає. До його порад прислухаються: як не як закінчив сільськогосподарський технікум. Тож мусить знати все — і про норми висіву, і про те, як зберігати сортове насіння, і що всяку всячину. Інколи дивується сам собі, хто він у цьому селі — лікар чи агроном. Обраний членом правління колгоспу з першого дня його утворення, не сподівається на найменшу поблажку. В принципі він задоволений.

Двічі на тиждень в обов'язковому порядку буває в полі і на фермах. Його діяльність не обмежується господарськими порадами. Він, як ніхто, усвідомлює необхідність масово-політичної роботи. В полі його зору — віхові події. У своїй країні і за кордоном. Ця форма спілкування стає доконечною необхідністю. Феодосію з кожним днем все складніше уявити своє життя без зустрічей з людьми. Без їхньої пильної зацікавленості. Звіди, з того незабутнього 29-го і почалася його лекторська діяльність, яка успішно продовжується й донині.

(Далі буде).

Тех вокальний ансамбль так і називається — «Мелодія». Дівчата з Кіровоградського заводу радіоприборів співають пісні радянських композиторів, народні мелодії. А кілька днів тому вони стали лауреатами обласного фестивалю комсомольської пісні «Ім'я Леніна — в серці кожного», присвяченого 50-річчю присвоєння комсомолу імені В. І. Леніна.

На знімку: співає ансамбль «Мелодія».

Фото В. КОВШАКА.

30 НЕДІЛЯ

ПЕРША ПРОГРАМА. 9.00 — Програма передач. (М). 9.05 — Кольорове телебачення. «На зарядку, ставай!» (М). 9.20 — Новини. (М). 9.30 — Кольорове телебачення. Для школярів. «Будильник». (М). 10.00 — «Служу Радянському Союзу!» (М). 11.00 — Кольорове телебачення. «Музичний кіоск».

(М). 11.30 — Кольорове телебачення. Для школярів. Телевистава «Великий конспіратор». (М). 13.00 — Концерт оркестру молдавської музики «Флураш». (Кіровоград). 14.00 — «Сьогодні — День радянської молоді». (М). 14.10 — Екранізація літературних творів. (М). 15.30 — На В Міжнародному конкурсі імені П. І. Чайковського. (М). 16.15 — «Міжнародна панорама» (М). 16.45 — Кольорове телебачення. «Чарівна паличка». Мультифільм. (М). 17.00 — Кольорове телебачення. «Клуб кіноподорожей». (М). 18.00 — Кольорове телебачення. Чемпіонат світу з футболу. (ФРН). В перерві — новини. (М). 19.55 — Кольорове телебачення. «Телевізійний театр мініатюр «15 стільців». (М). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 —

Кольорове телебачення. Чемпіонат світу з футболу. (ФРН). В перерві — тираж «Спортлото». (М). 23.15 — Новини. (М). ДРУГА ПРОГРАМА. 11.25 — Наша афіша. (К). 11.30 — «Поетія». (Харків). 12.00 — Кольорове телебачення. До Днів літератури і мистецтва УРСР в Естонській РСР. (К). 12.45 — «Екран молодих». (К). 13.55 Музфільм «Мій голос для тебе». (К). 14.50 — Телефільм «На зорі туманної юності». (К). 15.53 — Для школярів. «Прощай, школо!» (К). 17.00 — «Ви нам писали!» (К). 18.00 — Першість СРСР з водного поло. (К). 19.50 — Програма «Вісті». (К). 19.30 — Кольорове телебачення. Творчий вечір народного артиста РРФСР Н. Ургант. (К). 20.45 — «На добраніч, діти!» (К). 21.00 —

Програма «Час». (М). 21.30 — Художній фільм «Потрійна перевірка». (К). 23.00 — Вечірні новини. (К).

1 ПОНЕДІЛОК

ПЕРША ПРОГРАМА. 9.05 — Кольорове телебачення. Радіола гімнастика. (М). 9.20 — Новини. (М). 9.30 — Для школярів. «Сильні, сміливі, спритні». (М). 10.00 — Кольорове телебачення. «У світі тварин». (М). 11.00 — «Пам'ять погневих роки». Телеаніс. (М). 11.30 — Новини. (К). 11.45 — Для школярів. «Прощай, школо!». (К). 15.15 — Кольорове телебачення. «Ваш сад». (М). 15.45 — Кольорове телебачення. Для школярів. «Тобі, юність». (М). 16.30 — «На кон-

вейері — корми». (Херсон). 17.00 — Чемпіонат СРСР з футболу. «Кайрат» — ЦСКА. II тайм. (М). 17.45 — Кольорове телебачення. Концерт. (М). 18.00 — «День за днем». (Кіровоград). 18.15 — «Зустрічний план — у діт». Веселозний репортаж. (М). 19.00 — «Екран запрошує». (Кіровоград). 19.35 — Кольорове телебачення. Прем'єра телеспектаклю. «О. Балзак». «Шагренєва шкіра». (М). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — Продовження спектаклю «Шагренєва шкіра». (М). 22.30 — Кольорове телебачення. Спортивний щоденник. (М). 23.20 — Новини. (М).

ДРУГА ПРОГРАМА. 11.30 — Новини. (К). 11.45 — Для школярів. «Прощай, школо!». (К). 18.30 — «Об'єкти». (Мінськ). 17.00 — Програма «Вісті». (К). 17.30 — «Календар малечі». (Донецьк). 18.00 — «Подруги». Концерт. (Дніпропетровськ). 18.30 — «Партійне життя». (К). 19.00 — Спортивна програма. (Львів). 20.45 — «На добраніч, діти!» (К). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — Художній фільм «Ураган в долині». (К). 22.35 — Спортивна програма. (Ворошильград). 23.20 — «На лапах республіки». (К). 23.30 — Вечірні новини. (К).

ПОГОДА

Сьогодні на території області і міста Кіровограда передбачається мінлива хмарність, місцями короткочасний дощ, гроза, можливий град. Вітер західний — 7—10 метрів на секунду, при грозі — шквальный. Температура повітря по області — 21—26, по місту — 22—21 градуси. За даними Українського бюро погоди 30 червня — переважно мінлива хмарність, з початку періоду — переважно без опадів, в решту періоду — місцями короткочасний дощ, гроза, вітер змінний напрямків 7—12 метрів на секунду. Температура повітря з початку періоду вночі — 13—18, вдень — 25—30, в решту часу вночі — 11—16, вдень — 21—26 градусів.

Наша адреса і телефони

316050. ГСП, Кіровоград-50, вул. Луначарського, 36. Телефони: відповідального секретаря та відділу комсомольського життя — 2-45-33, відділу пропаганди, відділу листів і масової роботи — 2-45-36, відділу військово-патріотичного виховання та спорту — 2-46-87.

Газета виходить у вівторок, четвер, суботу.

«МОЛОДОЙ КОМУНАР» — орган Кіровоградського обкома ЛКСМУ, г. Кіровоград.

Друкарня ім. Г. М. Дмитрова, обласного управління у справах видавництва, поліграфії і книжкової торгівлі, м. Кіровоград, вул. Глики, 2.

Редактор В. ПОГРІБНИЙ.